

ELS CAÇADORS DE NÚVOLS

En Joan vivia en una masia al mig del bosc amb els seus pares. Quan tornava a casa, berenava i sortia a fora a ajudar el pare o la mare a fer algunes feines de la casa o del camp. Però hi havia dies que no tenia res a fer i s'estirava damunt l'herba mirant al cel. Això li agradava molt, sobretot en els dies molt clars perquè veia trossets de cel blau entre les fulles dels arbres.

Un bon dia que tornava a casa molt content de l'escola, després de berenar, va demanar als pares si tenia res per fer. El pare li va dir que no, i com de costum, els dies que passava això, sortia a fora tot sol o quedava amb un amic per anar a jugar. Aquell dia, mentre estava estirat a l'herba, va veure un núvol curiós i es va preguntar de què podia tenir forma. El primer que li va venir al cap va ser un pastís de nata.

L'endemà al matí es va despertar amb una bona sorpresa: la seva mare, des de la cuina, li va dir que baixés ràpid a esmorzar. Llavors, la mare va treure un pastís de nata de la nevera idèntic al que en Joan s'havia imaginat el dia anterior.

Un altre dia, va veure un núvol en forma d'avió, i a l'hora de sopar, el seu pare va dir que aquest estiu anirien a Nova York amb avió. Però abans volia contractar una bona assegurança.

Una tarda de juny en Joan va veure un núvol que s'assemblava molt a un edifici modernista del centre de Manresa: la casa Buresa. Aquell mateix vespre el pare va dir que havia contractat totes les assegurances de casa al Grup Santasusana i que ja podíem estar tranquils.

En Joan va quedar bocabadat: cada vegada que algun núvol li cridava l'atenció per la seva forma, li passava alguna cosa molt agradable. Tot això li va explicar al seu millor amic i des d'aleshores tots dos es van convertir en uns bons caçadors de núvols.